

San Carlos 21 juliol 1970.

Ja recullo els articles de la Vanguardia. Apraden. Com va el teu cinema. Vull el teu joby.

Volgut germà: Suposo que avien rebut una carta de Sofia anunciant el naixement d'una nena "Natalia".

He rebut les lletres del 7 i 18 de Juny, i també la carta oficial. La oficial espero contestarla junt amb Pau, que per cert no sap que contestar; però et diré el seu comentari. Com sempre Josep M^e li ha tocat les de perdre; ha tingut de marxar deipou. Les hi tot lo guàrdat per ell. És clar que jo penso com tu, més val tranquil·litat amb una sola cadira, que sense tranquil·litat amb un bon sofà. Ja sé que soc culpable de no contestar més aviat les teves cartes, però com sempre que el vell és omirer vell fer ho llarc i substancies, tinc poques vegades pauses sense feina i com no, un pic de pensa; si no estés tant lluny cada setmana et telefonaria cosa que fora certament agradable. Com segueix tot? Dues "fins ara la Renee

s'ha portat força bé". No facis masses concessions i espai a les
convidades, ~~que~~ ^{etc} serveis; sempre molt atent però que el cercle
no et tanqui sense darten conte. Tu no tens astúcia i et
podries anar enredant altra vegada, pensa lo que ha costat
desferken solament un pic, i ademés algun dia et pot convenir
perquè no! estar completament lliure. De moment difícil es
tenir p vacances sola i no es pas per ganes, no tinc altra cosa
que em faci més il·lusió que la teva proposició. Però com jo
soc molt optimista no deixo de pensar que ho aribare a aconse-
guir. Quan? Com? no se però poder tindre aquesta sort.

Vareig venir els Almendros. Per cert força envellits; i ells
no deixaven de admirarse de lo pic que duien en conserva.
Varen demanarme noves teves i que els expliqués les teves fi-
fiques familiars. No es varen pas maravellar. Et sen comen-
tavi fa ser. Quan temps ha tingut paciència. Maria diu que
sempre t'ha comparat amb un personatge d'una tragedia que

ga. L'astúcia que de tant parlar aquell dia no recordi ^{III} el nom
Diu que el quec era un ~~sabi~~ i sant baró, que tenia una muller
com la que et va tocar a tu. Davant va contar-me alguns de-
talls del temps vostre a Cuba i naturalment si jo he aves sabut
ja aniria fet lo possible per la teva tranquil·litat. No sabia mai
ningu, com has pogut escriure tant, tant profund i tant d'una
persona tant absurda.

El meu pare referent a Jaume: Envia'l a buscar no pas com
la convidat (naturalment convidat un cop a casa teva) parla
seriosament un pic diu, que et veigi dicent, no donan-li con-
sells (ja mi has donat prous) i com has vist res ha millorat,
sino' parlar-li d'una manera com si fos una decisió teva i
fermament presa. Que tu no pots continuar pagant el psiquiàtic
que anirà a pagarli l'últim conte i que li diràs ~~allò~~ tu me
teig la decisió que has pres. Que solament li donaris durant
un any els diners per a la seva manutenció; el vestir res, que

progrés que es busqui alguna cosa per fer per vestir-se, i ^{si} si
el simbla paga lo que ^{mes} dequi de moment, i no et ~~fa~~ res.
-pouable de cap compra que ell faci de res, per cap concepte.
De moment poder ell pasaria uns mesos total malament, però
poder tornaria a la raó. Ja es major de edad, tu no tens
cap responsabilitat de res. De moment sembla dur el que et
dic, però no tens altra sortida, quan ell es venia desamparat
tardaria però vindria a demanarte consell. Sobre tot no consul-
tis a Renee, i si et demana explicacions o be et rehen lo que
li fas, disli que ~~en~~ aquest assumpte ~~ANA~~ el solventes tu que encare
ets el cap familiar. Si creus q' bo que jo li escrigui ho fare.

Estem desde fa una setmana a San Carlos. Jo he millorat
molt, però encare tinc dolor a les cames.

Una gran abraçada de la teva germana que esta impa-
cient perquè anibi la teva tranquil·litat. Merce'